

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลที่ได้จากการศึกษา เรื่อง การพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์กับการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรี กรณีศึกษา เฉพาะหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก ในปี พ.ศ. 2548 โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คม ชัด ลึก ที่ตีพิมพ์เฉพาะปี พ.ศ. 2548
2. ใช้การสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิดเป็นเครื่องมือกับบุคคลทั่วไปที่อ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ
3. ใช้การสัมภาษณ์ในเชิงลึกซึ่งจะใช้กับบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกข่าวและบรรณาธิการข่าวและกลุ่มสิทธิสตรี ได้ผลดังนี้

1. การใช้การค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ คม ชัด ลึก ที่ตีพิมพ์เฉพาะปี พ.ศ. 2548 จำนวน 1,095 ฉบับ ได้ผลการศึกษา ดังนี้

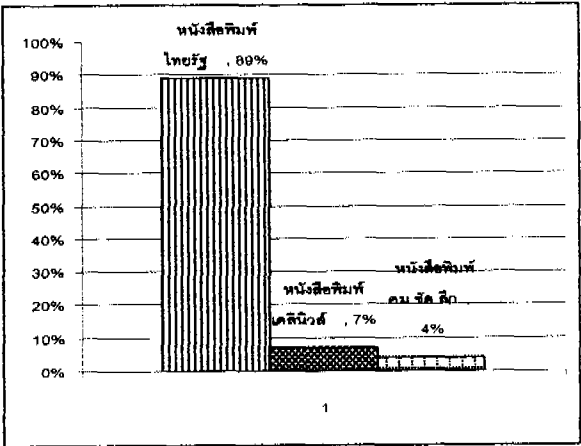
ผลการศึกษา เรื่อง การพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์กับการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรี ประเภทการคุกคามทางเพศเรื่องการใช้คำและข้อความ

จากการสำรวจพบว่าหนังสือพิมพ์ที่มีการคุกคามทางเพศมากที่สุดคือ

● หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ	โดยคิดเป็นร้อยละ	89
● หนังสือพิมพ์เดลินิวส์	โดยคิดเป็นร้อยละ	7
● หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก	โดยคิดเป็นร้อยละ	4

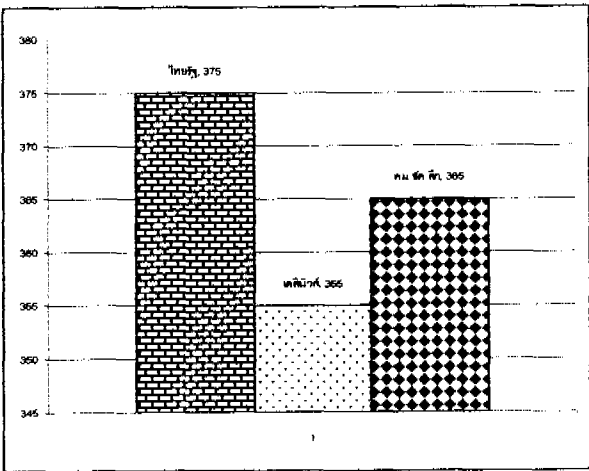
กราฟที่ 4.1

กราฟแสดงผลการศึกษาเรื่องการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์กับการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรีประเภทการคุกคามทางเพศเรื่องการใช้คำและข้อความ

กราฟที่ 4.2

กราฟแสดงผลการศึกษาเรื่องการพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์กับการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรีประเภทการคุกคามทางเพศเรื่องการนำเสนอทางภาพ

ผลการศึกษา เรื่อง การพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์กับการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรีประเภทการคุกคามทางเพศที่มีการนำเสนอทางภาพ ในเรื่องนี้ส่วนใหญ่แล้วจะมีอัตราส่วนที่เท่ากันคือจะมีการนำภาพดาราดูผู้หญิงมาลงในฉบับวันเสาร์ (คมชัดลึก) และวันอาทิตย์ (ไทยรัฐ เดลินิวส์) ส่วนภาพอื่นๆนั้นก็จะมีการนำมาลงประกอบเนื้อหาข่าว

2. การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในเชิงปริมาณ คือการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ซึ่งแบบสอบถามนั้นแบบออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่จะบรรยายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเสนอผลเป็นจำนวนและร้อยละของจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ที่อ่านและเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ จำนวนทั้งหมด 400 คน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่อ่านและเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ อีกทั้งยังเป็นผู้ที่กรอกแบบสอบถาม โดยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา โดยแสดงเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

n = 400

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	198	49.5
หญิง	202	50.5
รวม	400	100
อายุ		
17-20 ปี	90	22.5
21-24 ปี	100	25
25-28 ปี	72	18
28 ปีขึ้นไป	138	34.5
รวม	400	100

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	35	8.75
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	265	66.25
สูงกว่าปริญญาตรี	100	25
รวม	400	100
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพฯและปริมณฑล	358	89.5
ต่างจังหวัด	42	10.5
รวม	400	100
อาชีพ		
พนักงานบริษัทเอกชน	172	43
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	21	5.25
นักเรียน /นักศึกษา	101	25.25
เจ้าของธุรกิจ/โรงงาน	35	8.75
อื่น ๆ ได้แก่ อาชีพอิสระ	71	17.75
รวม	400	100

จากตารางแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ที่เลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับและเป็นผู้ที่ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลการศึกษา ดังนี้

เพศ

เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.5 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 49.5

ระดับอายุ

อายุ 28 ปีขึ้นไป มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา ได้แก่ อายุ 21-24 ปี ร้อยละ 25 และร้อยละ 22.5 ปี มีอายุ 17-20 ปี ส่วนอายุ 25-28 ปี มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 18

ระดับการศึกษา

ในด้านวุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.25 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาสำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 25 และต่ำกว่าปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ 8.75

ภูมิลำเนา

ในส่วนของภูมิลำเนาส่วนใหญ่แล้วจะอาศัยอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลคิดเป็น 89.5 ส่วนอาศัยต่างจังหวัดคิดเป็นร้อยละ 10.5

อาชีพ

ในส่วนของอาชีพกลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาคือนักเรียน / นักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 25.25 อาชีพอิสระ เช่น แพทย์ หนายความ คิดเป็นร้อยละ 17.75 เจ้าของธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 8.75 และน้อยที่สุดคืออาชีพรับราชการและเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 5.25 เท่านั้น

ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ของแต่ละบุคคลซึ่งได้ผลจากการใช้แบบสอบถาม ดังนี้

ตารางที่ 4.2

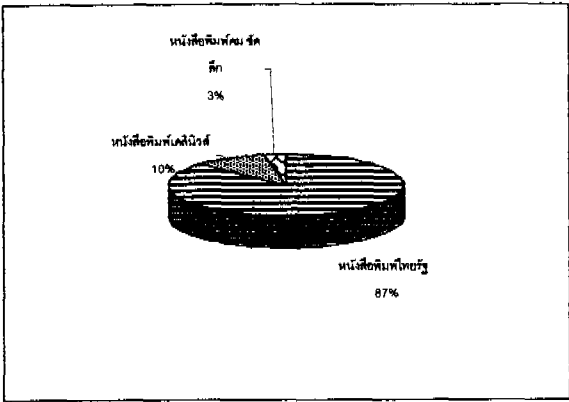
วัดความชื่นชอบของกลุ่มเป้าหมายในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์

n = 400

ความชื่นชอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ	348	87
หนังสือพิมพ์เดลินิวส์	40	10
หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก	9	3
รวม	400	100

กราฟที่ 4.3

กราฟวงกลมแสดงความชื่นชอบของกลุ่มเป้าหมายในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์

ผลที่ได้จากการศึกษา ส่วนใหญ่จะชอบอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คิดเป็นร้อยละ 87 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คิดเป็นร้อยละ 10 หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 4.3

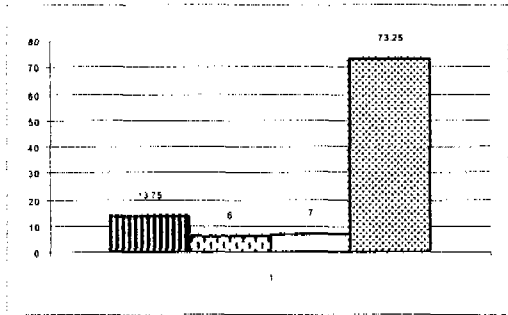
ตารางแสดงค่าความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์

n = 400

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ทุกวัน	55	13.75
1 ครั้งต่อสัปดาห์	24	6
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	28	7
4-5 ครั้งต่อสัปดาห์	293	73.25
อื่นๆ	0	0
รวม	400	100

กราฟที่ 4.4

กราฟแสดงความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มเป้าหมาย

ผลที่ได้จากการศึกษา กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์ 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์โดยคิดเป็นร้อยละ 73.25 รองลงมาคืออ่านทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ส่วนอ่าน 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์นั้น คิดเป็นร้อยละ 7 และ1 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 6

ส่วนที่ 3 ความชื่นชอบในการนำเสนอของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

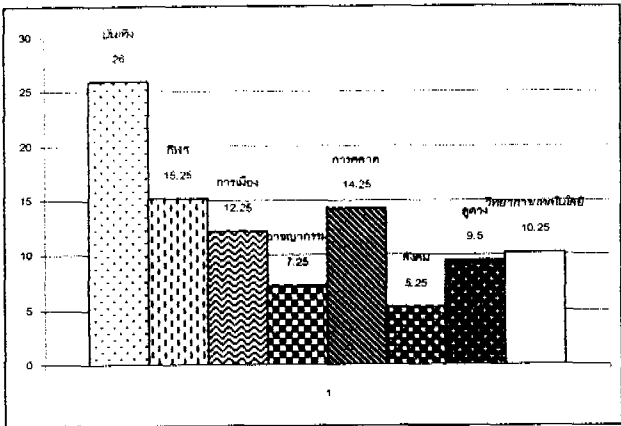
ตารางที่ 4.3

คอรัลันท์ที่กลุ่มเป้าหมายชอบอ่านมากที่สุด (เรียงจากมากไปน้อย)

n = 400

คอรัลันท์ที่ชอบอ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บันเทิง	104	26
กีฬา	61	15.25
การเมือง	49	12.25
อาชญากรรม	29	7.25
การตลาด	57	14.25
สังคม	21	5.25
ดูดวง	38	9.5
วิทยาการ/เทคโนโลยี	41	10.25
รวม	400	100

กราฟที่ 4.5
กราฟแสดงคอลัมน์ที่กลุ่มเป้าหมายชอบอ่านมากที่สุด

ผลที่ได้จากการศึกษา ส่วนใหญ่จะอ่านคอลัมน์บ้านเทิง มากที่สุดซึ่งมีจำนวนผู้ที่ชอบอ่านจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รองลงมาคือกีฬา คิดเป็นร้อยละ 15.25 การตลาดคิดเป็นร้อยละ 14.25 การเมืองคิดเป็นร้อยละ 12.25 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 10.25 สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.5 อาชญากรรม 7.25 และสุดท้ายคือสังคม คิดเป็นร้อยละ 5.25

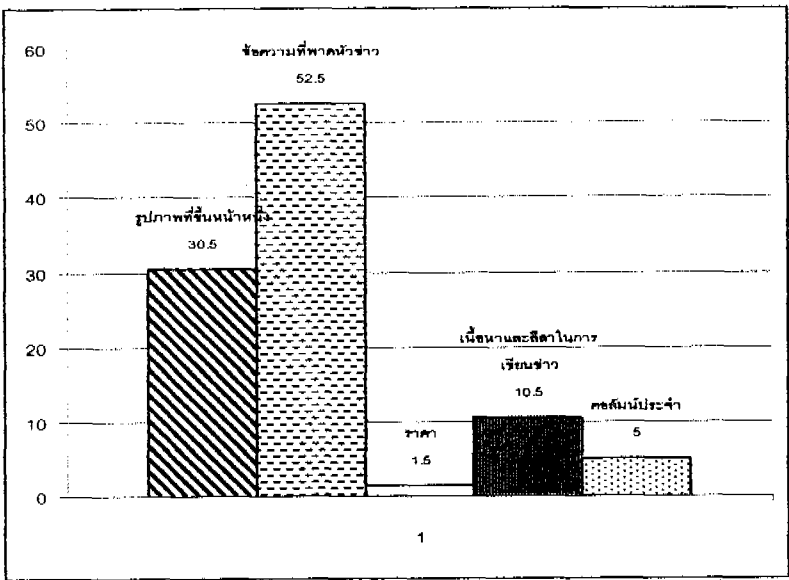
ตารางที่ 4.4
หลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มเป้าหมาย

n = 400

หลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รูปภาพที่ขึ้นหน้าหนึ่ง	122	30.5
ข้อความที่พาดหัวข่าว	210	52.5
ราคา	6	1.5
เนื้อหาและลีลาในการเขียนข่าว	42	10.5
คอลัมน์ประจำ	20	5
รวม	400	100

กราฟที่ 4.6

กราฟแสดงหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ของกลุ่มเป้าหมาย

ผลที่ได้จากการศึกษา ข้อความที่พาดหัวข่าว มีผู้ที่ให้ความสนใจกับเรื่องนี้มากที่สุดถึง 210 คนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือรูปภาพที่ขึ้นหน้าหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 30.5 เนื้อหาและลีลาในการเขียนข่าว คิดเป็นร้อยละ 10.5 คอสมันน์ประจำ คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนเรื่องสุดท้ายที่กลุ่มเป้าหมายได้ให้ความสนใจคือเรื่องราคา คิดเป็นร้อยละ 1.5 เท่านั้น

ตารางที่ 4.5

ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้มีการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรีในรูปแบบใดมากที่สุด

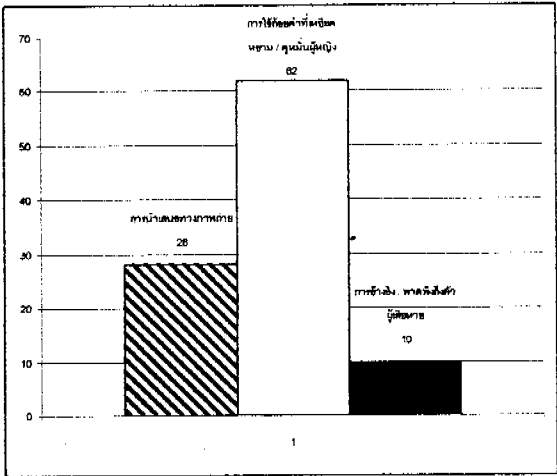
n = 400

หลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การนำเสนอทางภาพถ่าย	112	28
การใช้ถ้อยคำที่เหยียดหยาม / ดูหมิ่นผู้หญิง	248	62
การอ้างอิง / พาดพิงถึงตัวผู้เสียหาย	40	10
รวม	400	100

ส่วนที่ 4 กรณารอกรายละเอียดเพื่อแสดงความคิดเห็น

กราฟที่ 4.7

ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้มีการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับสตรีในรูปแบบใดมากที่สุด

ผลที่ได้จากการศึกษา การใช้ถ้อยคำที่เหยียดหยาม / ดูหมิ่นดูหญิง คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคือ การนำเสนอทางภาพถ่าย คิดเป็นร้อยละ 28 ส่วนการอ้างอิง / พาดพิงถึงตัวผู้เสียหายคิดเป็นร้อยละ 10

ตารางที่ 4.6

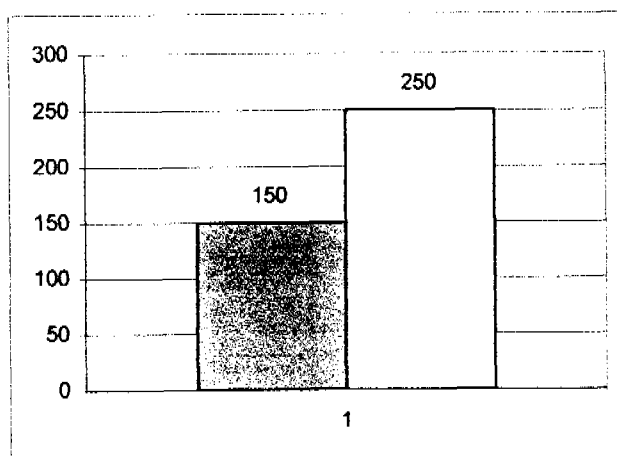
ความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

n = 400

การนำเสนอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มี	150	37.5
ไม่มี	250	62.5
รวม	400	100

กราฟที่ 4.8

กราฟแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันนี้

ผลที่ได้จากการศึกษา โดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มเป้าหมายคิดว่า มีความเหมาะสม เพียง 37.5 ส่วนคิดว่าไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 62.5 ซึ่งเหตุผลส่วนใหญ่ที่คิดว่าไม่เหมาะสม นั้นได้มีการให้เหตุผลซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. การนำเสนอข่าวที่มีเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับผู้หญิงในบางข่าวมีการนำเสนอที่ทำให้ผู้หญิงเสียหาย ยกตัวอย่างเช่น ข่าวที่เกี่ยวกับการทำแท้งหรือข่าวดาราผู้หญิงที่มีการถ่ายแพชชั่น หรือหวาก็จะมีการนำภาพข่าวมาลง และในบางครั้งก็มีการใช้ข้อความหรือคำที่ใช้พาดหัวข่าวรุนแรงเกินกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริง อย่างนี้เป็นต้น

2. การนำเสนอข่าวในบางข่าวก็เป็นการละเมิดต่อสิทธิสตรีอย่างหนึ่งเพราะข่าวบางข่าวนั้นยังไม่ได้ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของข่าวมาอย่างถูกต้องก่อนที่จะนำตีพิมพ์ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่ตกเป็นข่าวได้

ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการนำเสนอข่าวที่มีผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของข่าว ในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ คม ชัด ลึก ในปัจจุบัน มีความเหมาะสมหรือไม่ ผลที่ได้จากการศึกษา ในเรื่องนี้กลุ่มเป้าหมายก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันโดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ประเภทแรก มีความเหมาะสม เพราะกลุ่มเป้าหมายคิดว่าไม่ว่าหญิงหรือชายก็มีสิทธิที่จะกระทำหรือตกเป็นข่าวและสามารถนำเสนอในสิ่งที่ตกเป็นข่าวได้เท่าเทียมกัน ไม่ควรแบ่งแยกว่านี่เป็นการกระทำของผู้หญิงแล้วไม่ตกเป็นข่าวหรือนี่เป็นการกระทำของผู้ชายแล้วตกเป็นข่าว

ประเภทที่สอง คือไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากในบางข่าวที่ผู้หญิงตกเป็นข่าวนั้น มักจะนำเสนอในเรื่องของทางเพศ เป็นหลัก เช่นภาพที่โชว์สัดส่วนหรือการใช้คำพูดแบบดูหมิ่นเหยียดหยามการกระทำของผู้หญิงที่มีได้กระทำตัวตามบรรทัดฐานที่ทางสังคมได้ตั้งเอาไว้

3. สัมภาษณ์ในเชิงลึกบรรณาธิการข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ คม ชัด ลึกและสัมภาษณ์กลุ่มสิทธิสตรี

รูปแบบของแนวคำถามที่จะให้สัมภาษณ์บรรณาธิการข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) คำถามทั่วไป (ข้อมูลส่วนตัวของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์)
- 2) คำถามเชิงลึก คือคำถามที่จะนำไปสู่คำตอบของสมมุติฐานที่ได้ตั้งเอาไว้

คำถามทั่วไป (ข้อมูลส่วนตัวของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์) ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ชื่อ คุณมานิจ สุขสมจิตร

ตำแหน่ง บรรณาธิการอาวุโส ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

อายุ 66 ปี

การศึกษาปริญญาตรีที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. 2505

ประกาศนียบัตรวิชาการหนังสือพิมพ์ชั้นสูงจากเมืองคาร์ดิฟ ประเทศอังกฤษ

สถานที่ทำงาน ทำงานอยู่ที่ไทยรัฐประมาณ 40 กว่าปี

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ชื่อ คุณพรชัย ปุณณวัฒนาพร
ตำแหน่ง บรรณาธิการข่าวหน้า 1
อายุ 42 ปี
การศึกษา ปริญญาตรีที่คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ปริญญาโทที่คณะพัฒนาลังคม นิด้า
สถานที่ทำงาน เริ่มทำงานครั้งแรกที่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์และอยู่มาจนถึงปัจจุบัน

หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก

ชื่อ คุณเสด็จ บุนนาค
ตำแหน่ง บรรณาธิการข่าวหน้า 1
อายุ 39 ปี
การศึกษา ปริญญาตรีที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งบรรณาธิการข่าวหน้า 1 ทำงานที่คม ชัด ลึกมาเป็น
 เวลา 6 ปี

แนวคำถาม

- 1) ท่านมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวต่างๆ ที่จะนำมาพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่งอย่างไร
- 2) ท่านนำหลัก “สิทธิสตรี” มาเป็นส่วนหนึ่งในการยึดเป็นแบบอย่างและแนวทางในการเขียนข่าวของท่านหรือไม่ อย่างไร
- 3) ท่านคิดว่าการใช้ถ้อยคำ / รูปภาพ ที่มีการอ้างอิงถึงผู้หญิงในการพาดหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ของท่านมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
- 4) ในการทำงานท่านยึดหลักจรรยาบรรณของนักข่าวข้อไหนเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของท่าน อธิบาย
- 5) ในการเขียนข่าวของท่านที่เนื้อหาข่าวมีผู้หญิงเป็นส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าวนั้น ประเด็นที่ท่านมักจะหยิบมาชูเป็นจุดขาย คือประเด็นใด เพราะอะไร

ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

1) ประเด็นการคัดเลือกชาวต่างๆ ที่จะนำมาพาดหัวข่าวในหน้าหนึ่ง

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

ไทยรัฐ : เลือกจากความสด ใหม่ ทันสมัย ของข่าวอีกทั้งยังต้องเป็นข่าวที่ที่ผลกระทบ ต่อประชาชน ความขัดแย้ง ความก้าวหน้าต่างๆ เรื่องเกี่ยวกับเพศ ฯลฯ

เดลินิวส์ : เลือกข่าวที่มีความหลากหลายมาขึ้นหน้าหนึ่ง โดยจะมีการให้น้ำหนักของ ชาวต่างๆ ที่เท่าๆ กัน ทั้งในเรื่องของชาวท้องถิ่น ชาวการเมือง ชาวอาชญากรรม ฯลฯ ส่วนข่าว อื่นๆ ที่มีความน่าสนใจน้อยจะนำไปอยู่ในข่าวสั้นหรือหน้าใน โดยเน้นความหลากหลายและความ น่าสนใจของข่าว

คม ชัด ลึก : การที่จะนำข่าวใดข่าวหนึ่งมาขึ้นหน้า 1 นั้นเป็นการทำงานร่วมกันของ หลายฝ่าย โดยข่าวที่จะเลือกนำมาขึ้นหน้าหนึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นข่าวที่มีผลกระทบกับคนหมู่มากหรือเป็นข่าวที่มีปมซ่อนเงื่อนหรือมีความน่าสนใจในตัวเนื้อหาของข่าว และคำนึงว่าเมื่อผู้อ่าน ข่าวอ่านข่าวแล้วเขาจะได้รับอะไรจากการอ่านข่าวบ้าง

สรุปผล

จากการสัมภาษณ์ในเรื่องนี้ทำให้ทราบถึงหลักการการคัดเลือกชาวต่างๆ ที่จะนำมาขึ้น หน้าหนึ่งว่า ในการคัดเลือกข่าวที่มาจากแหล่งข่าวที่มีอยู่มากมายนั้นประเด็นส่วนใหญ่ที่ บรรณาธิการข่าวจะนำมาหยิบเป็นพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งนั้นจะมีหลักเกณฑ์ที่คล้ายคลึงกันคือเลือก จากข่าวที่มีความสด ใหม่และมีความหลากหลายของข่าว อีกทั้งการที่จะเลือกข่าวใดข่าวหนึ่งมา ขึ้นหน้าหนึ่งนั้นจะมีระบบการทำงานที่เป็นทีม

2) ประเด็นการนำหลัก “สิทธิสตรี” กับแบบอย่างและแนวทางในการเขียนข่าว

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

ไทยรัฐ : มีความคิดเห็นว่าสตรีมีสิทธิเท่ากับบุรุษ เพราะฉะนั้นการเลือกข่าวไม่ได้เลือก ว่านี่เป็นข่าวของเพศใด ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน เสมอภาคกัน เพราะฉะนั้นการ นำเสนอข่าวจึงไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้เลย

เดลินิวส์ : ไม่ได้คำนึงเพราะถือว่าสิทธิหญิงชายเท่าเทียมกัน

คม ชัด ลึก : เรื่องของสิทธิสตรีนั้น ได้มีการคำนึงถึงเรื่องนี้โดยทางทีมงานจะพยายาม หลีกเลี่ยงและคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้หญิง

สรุปผล

ในประเด็นนี้จะสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 แนวคิด คือ

- แนวคิดแรกแรก คือ ประเภทที่ไม่นำหลักสิทธิสตรีมาเป็นแบบอย่างและแนวทางในการนำเสนอข่าวพาดหัว

หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ เนื่องมาจากบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีความเห็นในเรื่องของสิทธิความเสมอภาคของหญิงและชายว่าในสมัยนี้มีความเท่าเทียมกันแล้ว แต่บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับ (ไทยรัฐและเดลินิวส์) มีความเห็นว่าการนำเสนอข่าวนั้นต้องมีการนำเสนอข่าวที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา

- แนวคิดที่สอง คือประเภทที่นำหลักสิทธิสตรีมาเป็นแบบอย่างและแนวทางในการนำเสนอข่าวพาดหัว

หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทที่สองนี้ คือหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก โดยบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้มีความคิดที่ถึงแม้จะทำหน้าที่เป็นสื่อที่ต้องเสนอความจริงแต่ควรคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการนำเสนอข่าวด้วย โดยเฉพาะข่าวที่มีผู้หญิงตกเป็นข่าวนั้นเนื่องมาจากในสังคมไทยผู้หญิง จัดได้ว่าเป็นเพศที่เสียเปรียบเพศชายอยู่ ดังนั้นการนำเสนอข่าวใดๆไปก็ตามควรคำนึงถึงหลักสิทธิสตรีด้วย

3) ประเด็นการใช้ถ้อยคำ / รูปภาพ ที่มีการอ้างอิงถึงผู้หญิงในการพาดหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

ไทยรัฐ : คำนึงถึงเรื่องนี้อยู่เช่นกัน ซึ่งมีวิธีการแก้ไขโดย ณ ขณะนี้ได้มีการร่วมมือกับสมาคมสิทธิสตรีร่วมกันจัดทำคู่มือขึ้นเพื่อใช้ในการแจกจ่ายไปยังหนังสือพิมพ์ต่างๆเพื่อใช้เป็นคู่มือในการเขียนข่าวโดยหลีกเลี่ยงการใช้คำที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่เพศหญิง

เดลินิวส์ : การเลือกใช้คำและภาพเพื่อสามารถบรรยายหรือประกอบกับเนื้อหาข่าวไม่ได้คำนึงว่าคำได้ใช้ได้หรือคำใดใช้ไม่ได้ กล่าวคือจะมีการเลือกคำและภาพให้เหมาะสมกับการกระทำของผู้ที่ตกเป็นข่าวหรือเนื้อหาของข่าวเป็นหลัก

คม ชัด ลึก : เรามีการคำนึงถึงเรื่องนี้โดยทางคม ชัด ลึกเองได้มีคัมภีร์สำหรับเป็นแนวทางสำหรับการเขียนข่าวและการนำเสนอข่าวของนักข่าวทุกคน

สรุปผล

จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการทั้ง 3 คน นั้น สามารถสรุปแนวคิดในเรื่องนี้ได้ว่าส่วนใหญ่แล้วจะคำนึงถึงเรื่องการใช้คำ เพราะจากกระแสการต่อต้านจากกลุ่มสิทธิสตรีในเรื่องของการใช้คำพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์นั้นทางบรรณาธิการข่าวทุกท่านก็กังวลในเรื่องนี้เหมือนกัน และได้แจ้งไปยังนักข่าวว่าควรมีความระมัดระวังในเรื่องนี้ ซึ่งข่าวส่วนใหญ่ที่มักจะเกิดขึ้นคือ ข่าวการทำแท้ง หรือพบเด็กทารกที่ถูกทิ้ง เป็นต้น

4) ประเด็นหลักจรรยาบรรณของนักข่าวกับแนวทางในการปฏิบัติงาน

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

ไทยรัฐ : ไม่ได้มีหลักข้อไหนตายตัว

เดลินิวส์ : ในการทำงานแต่ละครั้งนั้นก่อนที่จะพิมพ์หรือเขียนข่าวใดก็ตามจะคำนึงเสมอว่าถ้าผู้ที่เราเขียนถึงหรือผู้ที่ตกเป็นข่าวนั้นเป็นญาติพี่น้องหรือเป็นคนที่เรารู้จักตกเป็นข่าวนั้นเราจะรู้สึกอย่างไร หรือพูดง่าย ๆ ว่าเอาใจเขามาใส่ใจเรา

คม ชัด ลึก : จรรยาบรรณในการทำงานนั้นยึดความถูกต้องในการนำเสนอข่าว ไม่ใส่ร้ายคนอื่นหรือใส่ไข่มากจนบิดเบือนความจริง นำเสนอข่าวตามข้อเท็จจริง

สรุปผล

ในเรื่องของหลักจรรยาบรรณในการทำงานนั้นบรรณาธิการข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับไม่ได้มีการยึดข้อใดเป็นพิเศษในการทำงาน

5) ประเด็นจุดขายของการนำเสนอข่าวที่เนื้อหาข่าวมีผู้หญิงเป็นส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าว

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

ไทยรัฐ : ในเรื่องของจุดขายที่นำผู้หญิงมาเป็นเครื่องมือ นั้น ไทยรัฐไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างจุดขายขึ้นอีก เพราะหนังสือพิมพ์ไทยรัฐขายดีอยู่แล้ว ดังนั้นการที่จะมีผู้หญิงมาสร้างความน่าสนใจหรือไม่นั้นในส่วนตรงนี้ไม่น่าที่จะเกี่ยวข้อง สำหรับฉบับวันอาทิตย์ในเรื่องการนำภาพผู้หญิงที่แต่งกายโป๊ เปลือยมาขึ้นหน้าปกนั้นถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา เพราะชุดบางชุดที่นางแบบใส่ถ่ายแฟชั่นนั้นเป็นชุดที่บุคคลทั่วไปก็ใส่กัน เช่น ชุดว่ายน้ำ ดังนั้นการที่นำภาพดารานักแสดงหรือคนที่มีชื่อเสียงมาขึ้นเป็นภาพปกนั้นก็ไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย อีกทั้งภาพเหล่านั้นยังเป็นภาพที่ทุกคนก็อยากดู เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ปกติ ไม่มีอะไรที่น่าเสียหาย ในเรื่องของการใช้

คำพูดหรือการเขียนข้อความพาดหัวที่มีลักษณะรุนแรงและทำให้เพศหญิงได้รับความเสียหายในจุดนี้ ทางไทยรัฐได้มีการบอกกล่าวไปยังนักเขียนของไทยรัฐแล้ว แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จได้เท่าที่ควร อีกทั้งในเรื่องของการใช้คำนี้ไทยรัฐก็ได้มีการปรึกษานานหรือกับกลุ่มสิทธิสตรีเพื่อจัดทำคู่มือการเขียนข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักข่าวใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับผู้หญิงที่ตกเป็นข่าว ซึ่งขณะนี้คู่มือเล่มนี้ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ

เดลินิวส์ : มองประเด็นนี้ในเรื่องของความน่าสนใจของหนังสือพิมพ์ โดยได้มีการยกตัวอย่างว่า ถ้านำหนังสือพิมพ์ที่ไม่นำภาพผู้หญิงแต่งตัวเซ็กซี่กับหนังสือพิมพ์ที่นำภาพผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่มาขึ้นปกแล้วเปรียบเทียบยอดขายกัน รับรองได้เลยว่าหนังสือพิมพ์ที่นำภาพมาลงจะมียอดขายมากกว่าหนังสือพิมพ์ที่ไม่นำภาพมาลง อย่างนี้เป็นต้น

คม ชัด ลึก : จุดขายของหนังสือพิมพ์ทางหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก จะไม่มีการใช้คำที่จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ผู้หญิงเด็ดขาด แต่ถ้าข่าวบ้างข่าวมีภาพของผู้หญิงที่มีการกระทำที่ไม่เหมาะสมจะมีการนำภาพมาลงเพื่อให้ผู้อ่านดูแล้วตัดสินเอาเองว่าเป็นอย่างไร เช่น การถ่ายภาพผู้หญิงในชุดว่ายน้ำกับองค์พระพุทธรูป อย่างนี้เป็นต้น

สรุปผล

จากการสัมภาษณ์ในประเด็นนี้สามารถตั้งข้อสังเกตได้ว่ามุมมองของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับที่มีต่อการนำผู้หญิงมาสร้างเป็นจุดขายของหนังสือพิมพ์นั้นแตกต่างกันออกไป กล่าวคือหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับย่อมมีการสร้างจุดขายของหนังสือพิมพ์ของตนแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทีมงานว่าจะกำหนดให้การนำเสนอข่าวออกมาในรูปแบบใด

รูปแบบของแนวคำถามที่จะใช้กลุ่มสิทธิสตรี ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1) คำถามทั่วไป (ข้อมูลส่วนตัวของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์)
- 2) คำถามเชิงลึก คือคำถามที่จะนำไปสู่คำตอบของสมมุติฐานที่ได้ตั้งเอาไว้

คำถามทั่วไป (ข้อมูลส่วนตัวของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์) ได้ผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

กลุ่มทำงานเกี่ยวกับสิทธิสตรี

ชื่อ คุณสุกัญญา รัตนาคิน
อายุ 47 ปี
การศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง อัยการจังหวัดประจำกรม สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ชื่อ คุณศรีสอาด ชั้นสามารถ
อายุ 62 ปี
การศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง ผู้พิพากษาสมทบในคดีเกี่ยวกับสตรี และเป็นอาสาสมัครช่วยเหลืองานเพื่อสังคม

ชื่อ **คุณขวัญชนก งามชื่น**

อายุ **39 ปี**

การศึกษา **ปริญญาตรี สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์**

ตำแหน่ง **ผู้พิพากษาสมทบ และเป็นประธานแม่บ้านตำรวจ สภอ.หนองฉาง กรมการ
 ภาษาดจังหวัด**

ชื่อ คุณวนิดา ตงศิริ
อายุ 38 ปี
การศึกษา ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง ทนายความผู้มีส่วนใหญ่จะทำคดีเกี่ยวกับผู้หญิง

ชื่อ คุณทิพย์วรรณ จันทา
อายุ 28 ปี
การศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่สถานกักกันชุมชน

แนวคำถาม

- 1) ท่านคิดว่าการใช้ถ้อยคำ / รูปภาพ ที่มีการอ้างอิงถึงผู้หญิงในการพาดหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก ในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
- 2) ท่านคิดว่า จรรยาบรรณ ของนักข่าวข้อใดที่นักข่าวทุกคนควรคำนึงถึงและยึดเป็นหลักปฏิบัติในการทำงานมากที่สุด
- 3) ท่านคิดว่าผลจากการนำเสนอข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นั้นสามารถเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการคุกคามทางเพศมากขึ้นหรือไม่
- 4) ท่านมีความคาดหวังอยากได้รับอะไรจากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง

ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มทำงานเกี่ยวกับสิทธิสตรี

- 1) ประเด็นการใช้ถ้อยคำ / รูปภาพ ที่มีการอ้างอิงถึงผู้หญิงในการพาดหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ คมชัดลึก กับความเหมาะสม

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

คุณสุกัญญา รัตนาคิน : ไม่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง และในปัจจุบันนี้การนำเสนอของหนังสือพิมพ์มุ่งเน้นเพียงยอดขายของหนังสือพิมพ์เท่านั้น ไม่คำนึงถึงผู้ที่ตกเป็นข่าวและยิ่งถ้าผู้ที่ตกเป็นข่าวเป็นผู้หญิงยิ่งเลวหนัก จนบางครั้งก็ละเมิดความเป็นส่วนตัวไปเลย

คุณศรีสอาด ชื่นสามารถ : ไม่เหมาะสม เนื่องมาจากการใช้สรรพนามแทนผู้หญิง ในบางครั้งก็ใช้คำแรงเกินกว่าเหตุ กล่าวคือ จะมีการเล่นคำรุนแรงเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านหรือผู้ที่มองผ่านแบบไม่ได้ตั้งใจอาจ โดยการกระตุ้นจากการใช้ถ้อยคำที่เมื่ออ่านและสะดุดน่าสนใจ มีการใช้ภาพที่ยั่วชวน เพื่อดึงดูดผู้ขายมาสนใจในหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ

คุณขวัญชนก งามชื่น : ไม่เหมาะสม เพราะการนำเสนอส่วนใหญ่จะเลือกเฉพาะรูปที่ผู้ชายชอบ กล่าวคือรูปภาพที่เลือกมานำเสนอในหน้า 1 ส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่หล่อแหลมหรือภาพของผู้หญิงที่อยู่สภาพไม่พร้อม และการใช้คำพูดที่รุนแรงเกินกว่าเหตุก็เป็นสิ่งที่ไม่ควรนำเสนอ เพราะการนำเสนอออกไปแล้ว ผู้ที่ตกเป็นข่าวจะได้รับความเดือดร้อน

คุณวนิดา ตงศิริ : ไม่เหมาะสม เพราะพวกนักข่าวนั้นก็ต้องเขียนข่าวเพื่อมุ่งหวังยอดขาย และมุ่งหวังความเด่นดังของหนังสือพิมพ์ตนเอง เพราะการนำภาพที่ฉบับอื่นไม่มีลงนั้นจะสามารถสร้างความโดดเด่น ความแตกต่างให้กับหนังสือพิมพ์ของตนเองได้ อีกทั้งถ้อยคำที่ใช้เขียนแทนผู้หญิงก็ใช้คำที่มีความหมายรุนแรงเกินกว่าเหตุ

คุณทิพวรรณ จันทา : ไม่เหมาะสม เพราะรุนแรงเกินไป บางครั้งก็นำภาพที่ผู้หญิงโดนทำร้ายมาลงหน้า 1 ทำให้เกิดความอับอายแก่ผู้หญิงคนที่ตกเป็นข่าวได้

สรุปผล

จากการสัมภาษณ์นั้นสามารถสรุปผลในประเด็นนี้คือไม่มีความเหมาะสม เพราะในบางครั้งมีการใช้ถ้อยคำที่พาดหัวข่าวรุนแรงเกินไป หรือบางข่าวมีการนำเสนอข่าวที่ทำให้ผู้หญิงที่เป็ผู้เคราะห์ร้ายกลายเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหาย อย่างนี้เป็นต้น อีกทั้งการนำเสนอข่าวนั้นก็มีความลำเอียงเข้าข้างเพศชายมากเกินไป

2) ประเด็นหลักจรรยาบรรณ ของนักข่าวข้อใดที่นักข่าวทุกคนควรคำนึงถึงและยึดเป็นหลักปฏิบัติในการทำงานมากที่สุด เพราะอะไร

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

คุณสุกัญญา รัตนาคิน : เคารพสิทธิมนุษยชน เพราะการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มักจะละเมิดและละเลยในข้อนี้

คุณศรีสอาด ชันสามารถ : เคารพสิทธิมนุษยชน เพราะไม่ว่าหญิงหรือชายก็มีสิทธิเท่าเทียมกัน ดังนั้นการนำเสนอข่าวบางข่าวนั้นควรคำนึงถึงจุดนี้ด้วย

คุณขวัญชนก งามชื่น : การนำเสนอเฉพาะข่าวที่เป็นจริง ไม่บิดเบือนข่าว เพราะการนำเสนอข่าวบางข่าวนั้นบิดเบือนไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนในเนื้อหาของข่าว

คุณวนิดา ตงศิริ : เคารพสิทธิมนุษยชน เพราะคิดว่าปัจจุบันนี้การนำเสนอของข่าวนั้นละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงมากๆ โดยเฉพาะในบางข่าวการนำเสนอภาพผู้หญิงนั้น

คุณทิพวรรณ จันทา : การนำเสนอเฉพาะข่าวที่เป็นจริง ไม่ใส่สีมากเกินไป เพราะการใส่สีตีไข่มากเกินไปนั้น บางครั้งก็เป็นการบิดเบือนความจริงไปได้ ทำให้ผู้อ่านไม่ได้รับข้อเท็จจริงจากการนำเสนอข่าว

สรุปผล

ในประเด็นนี้กลุ่มที่ทำงานเกี่ยวกับสิทธิสตรีได้มีความคิดเห็นว่าการนำเสนอข่าวควรคำนึงและเคารพถึงสิทธิมนุษยชนและสิทธิของสตรี กล่าวคือในการจะเขียนข่าวหรือมีการนำภาพข่าวใดๆ ไปลงหน้าหนึ่งนั้นควรคำนึงด้วยว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร อีกทั้งการนำเสนอข่าวควร

คำนึงถึงการนำเสนอข่าวที่เป็นจริง ไม่ควรบิดเบือนข่าวด้วย เพราะการบิดเบือนข่าวนั้นจะทำให้ผู้ที่ตกเป็นข่าวนั้นได้รับความเสียหาย เพราะในบางครั้งผู้หญิงที่ตกเป็นข่าวเป็นผู้ถูกกระทำ แต่ลักษณะการนำเสนอข่าวนั้นทำให้เขาเป็นผู้เสียหาย ซึ่งจุดนี้เป็นจุดที่ควรคำนึงถึงมากที่สุด

3) ประเด็นเรื่องผลจากการนำเสนอข่าวในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นั้นสามารถเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการคุกคามทางเพศมากขึ้นหรือไม่

ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

คุณสุกัญญา รัตนาคิน : มากขึ้น เพราะการนำเสนอภาพที่นำมาขึ้นหน้าหนึ่งนั้นบางภาพก็เป็นภาพที่ไม่เหมาะสม โป๊ และหล่อแหลมมากเกินไป จึงไม่น่าแปลกใจที่วัยรุ่นนำมาเลียนแบบเพราะสื่อสามารถแพร่กระจายเข้าไปในกลุ่มวัยรุ่นได้ง่าย

คุณศรีสอาด ชื่นสามารถ : ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นได้ เพราะบางครั้งการนำเสนอภาพที่ลงหน้าหนึ่งนั้นเป็นภาพที่ไม่เหมาะสม ซึ่งบางครั้งการที่บุคคลบางกลุ่มดูภาพแล้วหมกมุ่นในภาพจนเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาก็อาจจะทำให้เขาก่อให้เกิดการประพฤติดนในทางที่ไม่เหมาะสมได้

คุณขวัญชนก งามชื่น : เรื่องนี้สามารถมองได้ 2 อย่าง อย่างแรกคือสามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศจนเกิดเป็นการคุกคามทางเพศได้ ส่วนอย่างที่สองคือไม่สามารถก่อให้เกิดการคุกคามทางเพศได้ เนื่องจากถ้าผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์มองภาพเหล่านี้เป็นศิลปะหรือเป็นเรื่องบันเทิงไปก็จะไม่น่าเป็นสื่อที่กระตุ้นอะไรได้มากมาย

คุณวนิดา ตงศิริ : สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะการนำเสนอของหนังสือพิมพ์นั้นขาดและไร้ซึ่งจรรยาบรรณ โดยเฉพาะพวกบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายด้วยแล้ว ก็มักจะไม่ได้คำนึงถึงตรงจุดนี้สักเท่าไรและมองเรื่องนี้เป็นเรื่องที่พ้นความรับผิดชอบของตนเอง

คุณทิพย์วรรณ จันทา : ก็มีสาเหตุทำให้เกิดขึ้นได้ เพราะการนำเสนอของข่าวบางภาพนั้นเมื่อเด็กๆหรือผู้ที่มีภาวะอารมณ์ไม่ปกติมองหรืออ่านเนื้อหาของข่าวแล้วก็สามารถกระตุ้นทำให้เกิดอารมณ์ได้

สรุปผล

ในประเด็นนี้ส่วนใหญ่แล้วนักสิทธิสตรีจะมองว่าการนำเสนอข่าวมีส่วนอย่างยิ่งของการกระตุ้นให้เกิดการคุกคามทางเพศ ซึ่งจุดนี้จะมีความขัดแย้งกับมุมมองของบรรณาธิการข่าว เพราะบรรณาธิการข่าวมองว่าในประเด็นนี้หนังสือพิมพ์เป็นเพียงสื่อเท่านั้น แต่การกระตุ้นให้เกิด

พฤติกรรมการคุกคามทางเพศนั้นหนังสือพิมพ์มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องเพราะพฤติกรรมนั้นเกิดจาก
สภาวะจิตใจของผู้กระทำต่างหาก มิได้อยู่ที่ตัวหนังสือพิมพ์

4) ประเด็นความคาดหวังที่อยากได้รับการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์
คม ชัด ลึก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง
ข้อคิดเห็นที่มีต่อเรื่องนี้

คุณสุกัญญา รัตนาคิน : อยากให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวของผู้หญิงในด้านบวกบ้าง
เช่นนำเสนอภาพผู้หญิงที่เก่งในสาขาต่างๆ หรือผู้หญิงที่เลี้ยงลูกจนได้ดีอย่างนี้เป็นต้น

คุณศรีสอาด ชันสามารถ : อยากให้หนังสือพิมพ์ไม่ต้องนำภาพผู้หญิงแต่งตัวโป๊มาลง
ในฉบับวันเสาร์-อาทิตย์ เพราะเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมและอยากให้นำเสนอภาพลักษณ์ผู้หญิงใน
มุมมองที่ดีมากขึ้น เพราะผู้หญิงในปัจจุบันนี้ก็ไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากสังคมมากเท่าที่ควร
ซึ่งในบางครั้งผู้หญิงก็สามารถทำอะไรต่างๆ ได้เท่าเทียมกับผู้ชาย

คุณขวัญชนก งามชื่น : ลดภาพวาบหวีให้น้อยลง และลงเรื่องที่ส่งเสริมสถานภาพ
สตรีให้มากขึ้น

คุณวนิดา ดงศิริ : อยากให้หนังสือพิมพ์ทั้งสามฉบับคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนก่อนที่จะ
จะเขียนข่าวๆ ใดๆ ลงไปก็ตามและคำนึงด้วยว่าถ้าหากผู้ที่ตกเป็นข่าวนั้นเป็นญาติพี่น้องของตนเอง
จะรู้สึกอย่างไร แล้วเปลี่ยนแนวการเขียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงให้เป็นแง่บวกมากขึ้น

คุณทิพวรรณ จันทา : อยากให้นำเสนอภาพผู้หญิงในมิติต่างๆ ที่ช่วยในการส่งเสริม
สถานภาพทางสิทธิสตรีให้มากขึ้น

สรุปผล

ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่นักสิทธิสตรีต้องการฝากไปยังบรรณาธิการข่าวว่าควรที่จะ
เลือกข่าวที่มาขึ้นหน้าหนึ่งเป็นข่าวที่สร้างสรรค์และส่งเสริมสถานะภาพสตรีให้มากขึ้น กล่าวคือ
ควรที่จะมีการยกย่องและกล่าวถึงหรือนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับสตรีในแง่บวกบ้าง